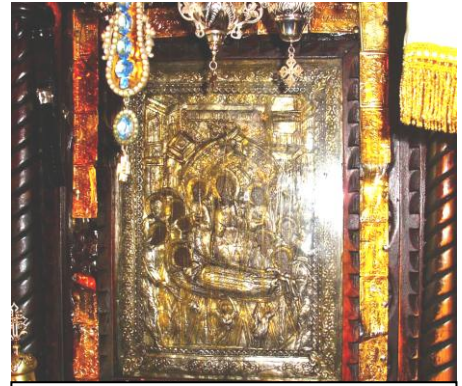

DIN MINUNILE MAICII DOMNULUI DE LA MALEVI

Mă numesc Kiki Cozma, am 26 de ani și locuiesc în Atena împreună cu soțul meu și cu cei doi copii ai noștri. Pe data de 18 aprilie m-am îmbolnăvit foarte grav. Simțeam că puterile mă părăsesc, aveam friguri înfricoșătoare și febră foarte mare; de asemenea aveam și dureri groaznice. Doctorul de familie mi-a dat un rând de antibiotice, dar fără nici un rezultat, apoi am urmat și altele cu un efect mai puternic, dar degeaba. Soțul meu, văzând că nu este nici o portiță, m-a luat în brațe, a coborât scările, m-a urcat în mașină și m-a dus la spital. Acolo m-au consultat, m-au cercetat, dar rezultatul era același. Am început un nou tratament; mi-au făcut injecții, iar la un moment dat îmi introduceau câte zece în ser pentru a fi amplasate în venă.

Icoana Maicii Domnului de la Malevi executată de Sfântul Evanghelist Luca

După cum spuneau doctorii, mi-au făcut cele mai puternice antibiotice. Cu toate acestea, nu am simțit nici o ameliorare. Am avut cei mai buni doctori, dar în zadar.

De la un timp, nervii au început să-mi cedeze, iar răbdarea să mi se termine. Doctorul șef al spitalului spunea că dacă ar fi trecut el prin ce am trecut eu, s-ar fi aruncat pe fereastră.

După un timp, am simțit că trupul meu miroase numai a medicamente, iar febra se menținea permanent între 38-40°. A sosit și timpul ca, după patru luni de tratament, medicii să-mi spună că nu mai au ce face și că le pare rău.

Soțul meu m-a luat acasă. Am văzut că nici știința, nici banii nu mi-au putut reda sănătatea. Ne gândeam să mergem în Anglia, în Germania, în Canada, dar nădejtile noastre erau puține.

Însă de mult timp, soțul meu insista să mergem la Mănăstirea Maicii Domnului de la Malevi, unde se afla icoana izvorătoare de mir. Eram cam la cinci ore de mers cu mașina din Atena. Nu mă simțeam în stare să călătoresc atâtea ore. De aceeași părere erau și mama și soacra mea, dar soțul meu insista mereu să mergem.

Pe 20 iulie, soțul meu a hotărât că trebuie să mergem. M-a luat în brațe și m-a așezat în mașină. Atunci aveam 40°. După mai multe ore de călătorie, am ajuns la marele meu doctor, la Maica Domnului de la Malevi.

Am intrat în biserică și ne-am rugat Maicii Domnului; ne-au miruit cu mir, apoi, când am ieșit din biserică, mi-am pus termometrul și aveam 36,5°. Pentru prima dată, după atâtea luni, febra mi-a scăzut și am început să mă simt mult mai bine. În scurt timp, febra mi-a trecut, iar eu mi-am revenit și am putut să mă plimb în jurul mănăstirii, deși cu puțin timp înainte nu mă puteam ridica din pat.

Minunea s-a făcut. Numai eu știu cum am fost înainte. Ai mei mă plângeau ca pe o ca pe o moartă. Acum pot să spun, cu toată puterea sufletului meu, că mă simt bine și aceasta o datorez Maicii Domnului, protecția mea.

Pecetluirea acestei minuni a fost în felul următor: Când am plecat spre mănăstire, am făgăduit că vom sta trei zile acolo. După ce m-am făcut bine, soțul meu, fiind foarte entuziasmat și fără să spună nimic, s-a gândit să se ducă în satul Sfântul Nicolae, unde se născuse el. În ziua următoare s-a apropiat de el o maică și l-a întrebat dacă vrem să plecăm sau nu, apoi a continuat, zicând că a văzut pe soțul meu în somn, că a telefonat să vină un taxi ca să plece. În timp ce-l vedea, a auzit vocea Maicii Domnului, zicându-i: "Să-i spui că eu i-am îndeplinit rugămintea, iar el de ce vrea să plece?". Atunci soțul a recunoscut că se gândea să plece, dar auzind ce a zis Maica Domnului, n-a mai plecat, ci a rămas trei zile, așa cum făgăduise.

(Pemptousia, Nr.35, 2020)